

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 41
van **EMMILY TALPE**
datum: 10 oktober 2017

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS

Hoogsensitiviteit bij kinderen - Aandacht en aanpak

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 662 van 5 september 2017 over de aandacht voor hoogsensitiviteit (HSP) bij kinderen in het onderwijs en de concrete aanpak van dit persoonlijkheidskenmerk wijst de minister op de autonomie van de scholen en de middelen van het nascholingsbudget, maar geeft ze tevens te kennen geen set van passende maatregelen te zullen oplijsten. Het spreekt voor zich dat de autonomie van scholen niet in vraag kan worden gesteld voor de aanpak van een thema als hoogsensitiviteit. Maar om een thema aan te pakken, moet het eerst wel bekend zijn en gedetecteerd kunnen worden. Specifiek voor HSP is dat het zich in een grijze zone bevindt. Het is een persoonlijkheidskenmerk dat nog niet voldoende bekend is, waardoor er weinig rekening mee wordt gehouden.

1. Maakt hoogsensitiviteit deel uit van opleidingen voor leerkrachten, pedagogen, hulpverleners enzovoort? Zo ja, op welke manier?
2. Wordt hoogsensitiviteit als een risicofactor beschouwd voor leerproblemen, gedragsproblemen en sociale problemen bij kinderen gelet op het risico op overprikkeling ten gevolge van sociale media en andere afleidingen?

Zo ja, op welke manier blijkt dit?

Zo neen, waarom niet?

3. Werd al onderzoek gedaan naar de correlatie tussen hoogsensitiviteit en gepest worden op school?

Zo ja, wat waren de bevindingen?

Zo neen, zijn er plannen in die richting?

4. a) In welke mate beschikken de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB's), centra voor ontwikkelingsstoornissen en zelfs psychologen over voldoende kennis en referentiekaders om hoogsensitiviteit te detecteren en deze kinderen niet verkeerdelijk te klasseren, bijvoorbeeld onder de noemer ADHD?

b) Hoe zal de minister trachten te verzekeren dat deze organisaties hoogsensitiviteit detecteren en HSP'ers adequaat opvolgen?

ANTWOORD

op vraag nr. 41 van 10 oktober 2017

van **EMMILY TALPE**

1. Wat de lerarenopleiding betreft, vormen het beroepsprofiel van de leraar en de daaruit afgeleide basiscompetenties het kader voor de opleiding en professionalisering van leraren. Het omgaan met alle specifieke noden van leerlingen, krijgt hierin een prominente plaats. Dit blijft ook in de toekomst het geval. De universiteiten en hogescholen zijn autonoom bevoegd voor de inhoud van hun opleidingen.
2. Van scholen wordt verwacht dat ze, binnen het kader van hun zorgbeleid, en aansluitend op de onderwijsbehoeften van leerlingen gepaste en redelijke aanpassingen doen. Voor deze aanpassingen of ondersteuning door een school is er geen specifieke diagnose of label nodig. Wanneer de ondersteuning vanuit de school niet volstaat, kan een CLB een handelingsgericht diagnostisch traject opstarten om samen met ouders, leerling en het schoolteam te bepalen welke bijkomende maatregelen noodzakelijk en haalbaar zijn.
3. Er werd nog geen wetenschappelijk onderbouwd onderzoek gedaan naar de correlatie tussen hoogsensitiviteit en pesten. Ik verwacht van elke school dat ze een pestbeleid heeft zowel preventief als curatief. Geen enkele reden of achtergrond van een kind laat immers toe dat het wordt gepest.
4. De CLB's zijn professionele organisaties, in veel gevallen zijn ze ook erkend als multidisciplinair team door het agentschap Jongerenwelzijn om niet rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp, al dan niet handicapgerelateerd, aan te vragen. Van CLB's wordt ook verwacht dat ze inzetten op kwaliteit en een professionaliseringsbeleid voeren. CLB's kunnen zich daarvoor laten ondersteunen door de Permanente Ondersteuningscel of de pedagogische begeleidingsdienst of een andere organisatie. Wanneer een CLB een professionaliseringsnood zou ervaren rond hoogsensitiviteit, zijn er dus verschillende mogelijkheden om zich daarin verder te verdiepen.